

Środa, 13 września 2017 r.

P8_TA(2017)0346

Korupcja a prawa człowieka w krajach trzecich

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2017 r. w sprawie korupcji i praw człowieka w krajach trzecich (2017/2028(INI))

(2018/C 337/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji (UNCAC), która weszła w życie w dniu 14 grudnia 2005 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka i Deklarację ONZ w sprawie obrońców praw człowieka,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych, a także zalecenie Rady z 2009 r. w sprawie dalszego zwalczania przekupstwa oraz zalecenie z 2009 r. w sprawie odliczania od podatku łapówek dla zagranicznych funkcjonariuszy publicznych i inne powiązane instrumenty ⁽²⁾,
- uwzględniając strategiczne ramy UE dotyczące praw człowieka i demokracji, przyjęte w 2012 r., oraz Plan działania UE dotyczący praw człowieka i demokracji (na lata 2015–2019), przyjęty przez Radę do Spraw Zagranicznych w dniu 20 lipca 2015 r.,
- uwzględniając Wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka przyjęte podczas 2914. posiedzenia Rady do Spraw Ogólnych w dniu 8 grudnia 2008 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję ONZ pt. „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 25 września 2015 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) pt. „Polityka zapobiegania i przeciwdziałania niedozwolonemu postępowaniu w działaniach Europejskiego Banku Inwestycyjnego” („polityka zwalczania nadużyć finansowych EBI”), przyjęte w dniu 8 listopada 2013 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając Wytyczne dotyczące biznesu i praw człowieka wdrażające ramy ONZ „Ochrona, poszanowanie i naprawa” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady dotyczące biznesu i praw człowieka z dnia 20 czerwca 2016 r. ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2016 r. w sprawie odpowiedzialności przedsiębiorstw za poważne naruszenia praw człowieka w państwach trzecich ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ <https://www.unodc.org/unodc/en/treaties/CAC/>

⁽²⁾ http://www.oecd.org/daf/anti-bribery/ConvCombatBribery_ENG.pdf

⁽³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=LEGISSUM:l33601>

⁽⁴⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽⁵⁾ http://www.eib.org/attachments/strategies/anti_fraud_policy_20130917_pl.pdf

⁽⁶⁾ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf

⁽⁷⁾ <http://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2016/06/20-fac-business-human-rights-conclusions/>

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0405.

Środa, 13 września 2017 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2016 r. w sprawie walki z korupcją i działań następczych w związku z rezolucją komisji CRIM ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lipca 2015 r. w sprawie unikania zobowiązań podatkowych i uchylania się od opodatkowania jako wyzwań dla zarządzania, ochrony socjalnej i rozwoju w krajach rozwijających się ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 czerwca 2015 r. w sprawie niedawno ujawnionych przypadków poważnej korupcji w FIFA ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy: zalecenia dotyczące potrzebnych działań i inicjatyw ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2013 r. w sprawie korupcji w sektorze publicznym i prywatnym: wpływ na prawa człowieka w krajach trzecich ⁽⁷⁾,
- uwzględniając Prawnokarną konwencję Rady Europy o korupcji, Cywilnoprawną konwencję Rady Europy o korupcji, a także rezolucje (98)7 i (99)5, przyjęte przez Komitet Ministrów Rady Europy odpowiednio w dniu 5 maja 1998 r. i 1 maja 1999 r. oraz ustanawiające Grupę Państw Przeciwko Korupcji (GRECO),
- uwzględniając oświadczenie z Dżakarty w sprawie zasad funkcjonowania agencji antykorupcyjnych, przyjęte w dniach 26–27 listopada 2012 r. ⁽⁸⁾,
- uwzględniając deklarację panamską w sprawie siódmej rocznej konferencji i Zgromadzenia Ogólnego Międzynarodowego Stowarzyszenia Organów Antykorupcyjnych (IAACA), przyjętą w dniach 22–24 listopada 2013 r.,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie krajowych instytucji zajmujących się propagowaniem i ochroną praw człowieka, przyjętą w dniu 17 grudnia 2015 r., a także rezolucję Rady Praw Człowieka w sprawie krajowych instytucji zajmujących się propagowaniem i ochroną praw człowieka, przyjętą w dniu 29 września 2016 r. ⁽⁹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe Komitetu Doradczego Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie negatywnego wpływu korupcji na korzystanie z praw człowieka z dnia 5 stycznia 2015 r. ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając Konwencję Unii Afrykańskiej w sprawie zapobiegania korupcji i walki z korupcją (AUCPCC) ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając inicjatywę ONZ Global Compact mającą na celu oparcie strategii i środków na powszechnie obowiązujących zasadach praw człowieka, zatrudnienia, środowiska naturalnego i walki z korupcją ⁽¹²⁾,
- uwzględniając coroczny wskaźnik postrzegania korupcji publikowany przez Transparency International,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0403.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0310.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0408.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 265 z 11.8.2017, s. 59.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 407 z 4.11.2016, s. 81.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 208 z 10.6.2016, s. 89.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 181 z 19.5.2016, s. 2.

⁽⁸⁾ https://www.unodc.org/documents/corruption/WG-Prevention/Art_6_Preventive_anti-corruption_bodies/JAKARTA_STATEMENT_en.pdf

⁽⁹⁾ <http://nhri.ohchr.org/EN/AboutUs/Governance/Resolutions/A.HRC.RES.33.15%20EN.pdf>

⁽¹⁰⁾ http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session28/Documents/A_HRC_28_73_ENG.doc

⁽¹¹⁾ http://www.eods.eu/library/AU_Convention%20on%20Combating%20Corruption_2003_EN.pdf

⁽¹²⁾ <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/mission/principles>

Środa, 13 września 2017 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinie Komisji Rozwoju i Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0246/2017),
- A. mając na uwadze, że korupcja jest złożonym zjawiskiem globalnym, które dotyka zarówno kraje Północy, jak i Południa, i które można zdefiniować jako nadużycie powierzonej władzy dla indywidualnej, zbiorowej, pośredniej lub bezpośredniej prywatnej korzyści, stanowiące poważne zagrożenie dla interesu publicznego, stabilności społecznej, politycznej i ekonomicznej oraz bezpieczeństwa poprzez podważanie zaufania publicznego oraz skuteczności i wydajności instytucji, a także wartości demokracji i praw człowieka, etyki, sprawiedliwości, zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów;
- B. mając na uwadze, że korupcja może obejmować zarówno drobne przypadki wywierania wpływu na osoby prywatne, urzędników publicznych lub wykonywanie usług publicznych, jak i poważne próby obalenia systemów politycznych, gospodarczych lub prawnych, a także wspierania i finansowania terroryzmu, wzmacniania ekstremizmu, zmniejszania dochodów podatkowych oraz wspierania zorganizowanych sieci przestępczych;
- C. mając na uwadze, że do korupcji prowadzi brak trwałego i niezależnego nadzoru oraz rozliczalności ze strony systemów politycznych, gospodarczych i sądowych;
- D. mając na uwadze, że ograniczenie korupcji ma zasadnicze znaczenie dla wzrostu gospodarczego, ograniczenia ubóstwa, stworzenia dobrobytu, edukacji, opieki społecznej i zdrowotnej, rozwoju infrastruktury oraz rozwiązywania konfliktów, a także dla zbudowania zaufania do instytucji, przedsiębiorstw i działań politycznych;
- E. mając na uwadze, że w wielu krajach korupcja nie tylko stanowi istotną systemową przeszkodę w stosowaniu demokracji, poszanowaniu praworządności, realizowaniu wolności politycznej i trwałego rozwoju, a także korzystaniu z wszystkich praw człowieka – obywatelskich, politycznych, gospodarczych, socjalnych i kulturalnych – ale może również powodować szereg naruszeń praw człowieka; mając na uwadze, że korupcja jest jednym z najbardziej zaniedbanych powodów naruszeń praw człowieka, ponieważ podsyca niesprawiedliwość, nierówność – między innymi w odniesieniu do zasobów finansowych i gospodarczych – bezkarność, arbitralne działania, ekstremizm polityczny i religijny oraz konflikt;
- F. mając na uwadze, że korupcja, zagrażając konsolidacji demokracji i egzekwowaniu praw człowieka oraz osłabiając władze państwowe, może prowadzić do niepokojów społecznych, w tym przemocy i protestu obywatelskiego oraz znacznej niestabilności politycznej; mając na uwadze, że korupcja pozostaje systematycznie pomijanym katalizatorem konfliktów w krajach rozwijających się, prowadząc do powszechnych naruszeń praw człowieka, w tym międzynarodowego prawa humanitarnego, oraz bezkarności sprawców; mając na uwadze, że status quo korupcji oraz nielegalnego bogacenia się przez osoby zajmujące stanowiska państwowe doprowadził do przechwycenia oraz utrzymania władzy przez kleptokratów;
- G. mając na uwadze, że w wielu krajach wysokie wskaźniki korupcji wiążą się z niskimi wskaźnikami rozwoju ludzkiego, społecznego i gospodarczego, niskim poziomem edukacji i innych usług publicznych, ograniczonymi prawami obywatelskimi i politycznymi, nikłą lub żadną konkurencją polityczną oraz wolnością mediów, zarówno internetowych, jak i tradycyjnych, a także niedoskonałościami w zakresie praworządności;
- H. mając na uwadze, że korupcja wpływa na korzystanie z praw człowieka oraz ma konkretne negatywne skutki i niewspółmiernie dotyka najbardziej zmarginalizowane, szczególnie wrażliwe i znajdujące się w niekorzystnej sytuacji grupy społeczne, takie jak kobiety, dzieci, osoby niepełnosprawne, starsze, ubogie, ludność tubylczą lub osoby należące do mniejszości, uniemożliwiając im równoprawny dostęp do udziału w życiu politycznym, programów i usług publicznych oraz socjalnych, systemu sprawiedliwości, bezpieczeństwa, zasobów naturalnych, w tym ziemi, rynku pracy, szkolnictwa, opieki zdrowotnej i mieszkalnictwa; mając na uwadze, że korupcja wpływa również na starania związane ze zwalczaniem dyskryminacji, z równouprawnieniem płci oraz wzmacnianiem pozycji kobiet, ograniczając ich zdolności do dochodzenia swoich praw; mając na uwadze, że korupcja zniekształca obraz wielkości oraz struktury wydatków publicznych, poważnie osłabiając możliwości państwa związane z pełnym wykorzystaniem wszystkich dostępnych środków w celu zapewnienia praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, prawidłowego funkcjonowania demokracji i praworządności oraz rozwoju wspólnej etyki;
- I. mając na uwadze, że 16. cel zrównoważonego rozwoju ONZ dotyczy pokoju, sprawiedliwości i budowania silnych instytucji oraz walki z korupcją; mając na uwadze, że aby cel ten osiągnięto na całym świecie, UE powinna pilnie i bezpośrednio zająć się różnorodnymi problemami, w których korupcja ma kluczowe znaczenie, poczynając od łamania praw człowieka, a kończąc na problemie ubóstwa, głodu i niesprawiedliwości;

Środa, 13 września 2017 r.

- J. mając na uwadze, że zwalczanie korupcji wymaga wspólnych wysiłków, aby zająć się zarówno korupcją na dużą skalę, jak i drobną korupcją w krajach trzecich i państwach członkowskich UE, przy uwzględnieniu – w poszczególnych przypadkach – hierarchicznego patronatu, systemów wynagradzania i klientelizmu w strukturach władzy, które często łączą przestępstwa korupcji i bezkarność na najwyższym szczeblu z drobną korupcją bezpośrednio wpływającą na życie obywateli i ich dostęp do podstawowych usług;
- K. mając na uwadze, że nie da się zwalczać korupcji bez silnego zaangażowania politycznego na najwyższym szczeblu, niezależnie od sprawności, umiejętności i chęci krajowych organów nadzoru i organów ścigania;
- L. mając na uwadze, że gospodarcze skutki korupcji są w najwyższym stopniu negatywne, zwłaszcza jeżeli chodzi o jej wpływ na pogłębianie ubóstwa i nierówności wśród ludności, jakość usług publicznych, bezpieczeństwo, dostęp do kompleksowej opieki zdrowotnej i do wysokiej jakości edukacji, infrastrukturę, możliwości społeczno-gospodarcze dla indywidualnej i ekonomicznej emancypacji, w szczególności wzrost gospodarczy, tworzenie miejsc pracy i możliwości zatrudnienia, a także pod względem zniechęcania do przedsiębiorczości i utraty inwestycji;
- M. mając na uwadze przykładowo, że koszt korupcji w UE wynosi od 179 mld EUR do 990 mld EUR PKB rocznie ⁽¹⁾;
- N. mając na uwadze, że według Banku Światowego rocznie na całym świecie wydaje się na łapówki ok. 1 bln USD, a łączna strata ekonomiczna z powodu korupcji jest szacowana na kwotę wielokrotnie wyższą;
- O. mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana, która stanowi poważny problem w wielu krajach i ma charakter transgraniczny, jest często powiązana z korupcją;
- P. mając na uwadze, że przypadki korupcji oraz naruszenia praw człowieka związane są zwykle z nadużyciem władzy, brakiem odpowiedzialności, utrudnianiem działania wymiaru sprawiedliwości, stosowaniem niewłaściwych nacisków oraz instytucjonalizacją różnych form dyskryminacji, klientelizmem, a także zakłóceniem mechanizmów rynkowych; mając na uwadze, że istnieje ścisły związek między korupcją a niedoskonałościami w zakresie praworządności i dobrego sprawowania władzy, a także mając na uwadze, że korupcja często osłabia skuteczność instytucji i podmiotów, których zadaniem jest stosowanie mechanizmów kontroli i równowagi oraz przestrzeganie zasad demokratycznych i praw człowieka, takich jak parlamenty, organy ścigania, wymiar sprawiedliwości i społeczeństwo obywatelskie; mając na uwadze, że w krajach, w których korupcja osłabia praworządność, skorumpowani sędziowie, prawnicy, prokuratorzy, policjanci, śledczy i audytorzy utrudniają zarówno wdrażanie, jak i wzmocnienie ram prawnych;
- Q. mając na uwadze, że korupcja i naruszenia praw człowieka stanowią zjawisko obejmujące brak rzetelności oraz upadające instytucje; mając na uwadze, że wiarygodność i legitymację organizacji publicznych i prywatnych można zapewnić tylko w przypadku oparcia ich codziennego zarządzania na kulturze pełnej uczciwości;
- R. mając na uwadze, że takie praktyki jak oszustwa wyborcze, nielegalne finansowanie partii politycznych, kumoterstwo lub postrzegany nieproporcjonalny wpływ pieniędzy na politykę podkopują zaufanie do partii politycznych i wybranych przedstawicieli, procesu wyborczego i rządów, podważają legitymację demokratyczną i zaufanie publiczne do polityki oraz mogą istotnie osłabić prawa obywatelskie i polityczne; mając na uwadze, że niewłaściwe regulacje oraz brak przejrzystości i monitorowania finansowania politycznego mogą stwarzać możliwości nadmiernego wpływania na prowadzenie spraw publicznych oraz ingerowania w nie; mając na uwadze, że zarzuty korupcyjne można również wykorzystywać jako instrument polityczny w celu zdyskredytowania reputacji polityków;
- S. mając na uwadze, że korupcja w sektorze sądowym narusza zasadę równości, niedyskryminacji i dostępu do sprawiedliwości oraz prawo do rzetelnego procesu sądowego i prawo do skutecznego środka odwoławczego, które mają zasadnicze znaczenie dla korzystania z wszystkich innych praw człowieka i dla zapobiegania bezkarności; mając na uwadze, że brak niezawisłego sądownictwa i niezależnej administracji publicznej potęguje brak zaufania do instytucji publicznych, osłabiając poszanowanie praworządności i niekiedy podsycając przemoc;

⁽¹⁾ http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/579319/EPRS_STU%282016%29579319_EN.pdf

Środa, 13 września 2017 r.

- T. mając na uwadze, że trudno jest zmierzyć rozmiary korupcji, ponieważ z reguły wiąże się ona z nielegalnymi praktykami, które celowo są ukrywane, chociaż opracowano i wprowadzono pewne mechanizmy służące rozpoznaniu, monitorowaniu, mierzeniu i zwalczaniu korupcji;
- U. mając na uwadze, że nowe technologie, takie jak technologia rozproszonej rachunkowości księgi głównej lub metoda prowadzenia dochodzeń w oparciu o ogólnodostępne informacje, oferują nowe możliwości zwiększenia przejrzystości działań rządowych;
- V. mając na uwadze, że wzmocnienie ochrony praw człowieka, a w szczególności zasady niedyskryminacji, jest cennym instrumentem w zwalczaniu korupcji; mając na uwadze, że zwalczanie korupcji za pośrednictwem prawa kryminalnego i prawa prywatnego oznacza podejmowanie represyjnych i naprawczych środków; mając na uwadze, że propagowanie i umacnianie praw człowieka, praworządności i dobrego sprawowania rządów stanowią zasadnicze elementy skutecznych i zrównoważonych strategii antykorupcyjnych;
- W. mając na uwadze, że tworzenie synergii między podejściem sądownictwa karnego do walki z korupcją a podejściem opartym na prawach człowieka mogłoby doprowadzić do przewyższenia zbiorowych i powszechnych skutków korupcji oraz zapobiec systemowej erozji praw człowieka stanowiącej bezpośredni lub pośredni wpływ korupcji;
- X. mając na uwadze, że międzynarodowe starania na rzecz przeciwdziałania korupcji charakteryzują się zmieniającymi się ramami instytucjonalnymi i prawnymi, jednak istnieje znacząca luka w ich wdrażaniu ze względu na brak woli politycznej lub solidnych mechanizmów egzekwowania; mając na uwadze, że podejście do działań antykorupcyjnych oparte na prawach człowieka przyniosłoby zmianę paradygmatu i mogłoby przyczynić się do zlikwidowania tej luki we wdrażaniu, wykorzystując istniejące krajowe, regionalne i międzynarodowe mechanizmy monitorujące przestrzeganie zobowiązań w zakresie praw człowieka;
- Y. mając na uwadze, że Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji jest jedynym prawnie wiążącym uniwersalnym aktem antykorupcyjnym, który obejmuje pięć obszarów: środki zapobiegawcze, kryminalizację i stosowanie prawa, współpracę międzynarodową, odzyskiwanie mienia oraz wsparcie techniczne i wymianę informacji;
- Z. mając na uwadze, że istniejące zobowiązania międzynarodowe stanowią właściwe mechanizmy, by podejmować odpowiednie i zasadne środki w celu zapobiegania korupcji lub karania za nią w sektorze publicznym i prywatnym, zwłaszcza w ramach Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz innych odnośnych instrumentów w dziedzinie praw człowieka;
- AA. mając na uwadze, że zarówno sądownictwo, jak i rzecznicy praw obywatelskich oraz krajowe instytucje praw człowieka, a także organizacje społeczeństwa obywatelskiego odgrywają kluczową rolę w przeciwdziałaniu korupcji, a ich potencjał można zwiększyć poprzez ścisłą współpracę z krajowymi i międzynarodowymi agencjami antykorupcyjnymi;
- AB. mając na uwadze, że należy podjąć działania w celu walki z korupcją poprzez zwiększenie przejrzystości i rozliczalności oraz nasilenie środków do walki z bezkarnością w państwach, a także poprzez nadanie priorytetowego znaczenia rozwojowi strategii i konkretnych strategii politycznych, które nie tylko przyczyniają się do walki z korupcją, lecz także pomagają w rozwijaniu i/lub tworzeniu polityki publicznej w tym zakresie;
- AC. mając na uwadze, że zarówno społeczeństwo obywatelskie, jak i sektor prywatny mogą odegrać decydującą rolę w kształtowaniu reformy instytucjonalnej w celu zwiększenia przejrzystości i rozliczalności; mając na uwadze, że można wyciągnąć wnioski z doświadczenia ruchów na rzecz praw człowieka w podnoszeniu świadomości społeczeństwa obywatelskiego na temat niekorzystnych skutków korupcji oraz w tworzeniu sojuszy z instytucjami państwowymi i sektorem prywatnym z myślą o wsparciu działań antykorupcyjnych;
- AD. mając na uwadze, że brak wolności mediów, zarówno internetowych, jak i tradycyjnych, nie tylko ogranicza podstawowe prawo do wolności wypowiedzi, ale także tworzy sprzyjające warunki do rozkwitu niejasnych praktyk, korupcji i niewłaściwego zachowania; mając na uwadze, że niezależne media oraz zróżnicowane i pluralistyczne otoczenie medialne odgrywają ważną rolę w zapewnianiu przejrzystości i kontroli poprzez relacjonowanie, dochodzenie i ujawnianie przypadków korupcji oraz zwiększanie świadomości publicznej na temat związku między korupcją a naruszeniami praw człowieka; mając na uwadze, że w wielu krajach – w tym również w państwach członkowskich UE – obowiązują przepisy o zniesławieniu, mające na celu karanie czynów uznanych za „zniesławienie”, co może osłabiać wolność słowa i wolność mediów oraz zniechęcać demaskatorów i dziennikarzy do ujawniania działalności korupcyjnej;

Środa, 13 września 2017 r.

- AE. mając na uwadze, że wiele organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym stowarzyszenia antykorupcyjne i stowarzyszenia praw człowieka, związki zawodowe, dziennikarze śledczy, blogerzy i demaskatorzy, ujawniają korupcję, oszustwa, niewłaściwe zarządzanie oraz naruszenia praw człowieka mimo poważnego ryzyka narażenia siebie na działania odwetowe, w tym również w miejscu pracy, zarzuty o pomówienie lub zniesławienie oraz niebezpieczeństwo osobiste; mając na uwadze, że brak ochrony przed odwetem, brak przepisów dotyczących pomówienia i zniesławienia oraz brak niezależnych i wiarygodnych dochodzeń mogą zniechęcać do ujawniania nieprawidłowości; mając na uwadze, że UE ma obowiązek ich chronić, oferując publiczne wsparcie – w tym poprzez obecność na procesach obrońców praw człowieka i obserwowanie tych procesów – oraz jak najskuteczniej wykorzystując swoje instrumenty, takie jak Europejski Instrument na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka (EIDHR); mając na uwadze, że nieodzowne jest zapewnienie zgodności z obowiązującym prawodawstwem oraz jego właściwe wdrażanie; mając na uwadze, że osoby ujawniające korupcję powinny być uprawnione do zachowania poufności swojej tożsamości, z zastrzeżeniem gwarancji rzetelnego procesu sądowego; mając na uwadze, że demaskatorom należy przyznać międzynarodową ochronę przed ściganiem;
- AF. mając na uwadze, że walka z korupcją powinna również obejmować środki służące zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, rajów podatkowych, prania pieniędzy, uchylania się od opodatkowania i nielegalnych przepływów finansowych, a także wdrażające je systemy, ponieważ zjawiska te utrudniają zrównoważony rozwój, postęp, osiągnięcie dobrobytu i rozliczalność krajów;
- AG. mając na uwadze, że wiele krajów trzecich nie ma jeszcze możliwości wymiany informacji podatkowych z państwami UE, w związku z czym nie otrzymują one żadnych informacji z państw UE na temat ich obywateli, którzy mogą uchylać się od opodatkowania;
- AH. mając na uwadze, że przekazywanie środków finansowych UE do krajów trzecich, w tym w sytuacjach kryzysowych, wymaga odpowiedniego monitorowania za pośrednictwem przejrzystych mechanizmów kontroli i równowagi w krajach korzystających, tak aby zapobiec powstaniu możliwości korupcji oraz ujawnić nadużycia i skorumpowanych urzędników;
- AI. mając na uwadze, że zwalczanie korupcji i nielegalnych przepływów finansowych jest kwestią polityczną, którą należy zająć się obszernie na szczeblu światowym i transgranicznym (G20, ONZ, OECD, BŚ, MFW);
- AJ. mając na uwadze, że Międzynarodowe Forum Uczciwości w Sporcie, które odbyło się w lutym 2017 r. w Lozannie (Szwajcaria) poparło współpracę między rządami, międzynarodowymi organami sportowymi i innymi organizacjami w celu zwalczania korupcji w sporcie;
1. wzywa do podjęcia wspólnych działań na szczeblu krajowym i międzynarodowym w celu zapobiegania i zwalczania korupcji, ponieważ korupcja rozprzestrzenia się ponad granicami, w związku z czym należy wspierać zacieśnioną współpracę między krajami i między regionami oraz działalność organizacji społeczeństwa obywatelskiego w walce z korupcją; wzywa państwa do aktywnego udziału w dyskusjach na forach międzynarodowych w celu uzgodnienia wspólnych decyzji na temat dobrych praktyk i strategii dostosowanych do konkretnej sytuacji w każdym regionie, z myślą o zwalczaniu korupcji będącej wzajemnie powiązaniem, złożonym i przekrojowym zjawiskiem, które utrudnia rozwój polityczny, gospodarczy i społeczny oraz podsyca przestępczość międzynarodową, w tym działalność o charakterze terrorystycznym;
 2. postanawia opracowywać podczas każdej kadencji parlamentarnej regularnie aktualizowane sprawozdanie na temat korupcji i praw człowieka;
 3. jest zdania, że walka z korupcją musi obejmować podejście oparte na partnerstwie między sektorem publicznym i prywatnym, oraz ostrzega, że brak takiego podejścia doprowadzi do umocnienia ubóstwa, nierówności, utraty reputacji oraz ograniczenia inwestycji zewnętrznych, a także postawi pod znakiem zapytania szanse ludzi młodych oraz nie zdoła przerwać powiązania między praktykami korupcyjnymi a terroryzmem;
 4. wyraża zaniepokojenie brakiem wdrażania i egzekwowania istniejących krajowych i międzynarodowych instrumentów służących walce z korupcją – takich jak konwencja NZ przeciwko korupcji, wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka (wytyczne Ruggiego), prawnokarna konwencja Rady Europy o korupcji i konwencja OECD o zwalczaniu przekupstwa; apeluje do państw sygnatariuszy o pełne stosowanie tych instrumentów, aby lepiej chronić ich obywateli; zobowiązuje się do współpracy z międzynarodowymi partnerami w celu zwiększenia liczby państw opowiadających się za wzmocnieniem procesów demokratycznych i stworzeniem rozliczalnych instytucji;

Środa, 13 września 2017 r.

5. wyraża zaniepokojenie z powodu nękania, grózb, zastraszania i odwetu, jakich doświadczają członkowie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym członkowie stowarzyszeń ds. walki z korupcją oraz ruchów na rzecz praw człowieka, dziennikarze, blogerzy i demaskatorzy, którzy odkrywają i ujawniają przypadki korupcji; wzywa władze, by podjęły wszelkie niezbędne działania w celu zagwarantowania ich integralności fizycznej i psychicznej oraz by zadbały o natychmiastowe przeprowadzenie szczegółowych i bezstronnych dochodzeń, aby pociągnąć winnych do odpowiedzialności zgodnie z międzynarodowymi standardami;
6. wzywa uczestników szczytu antykorupcyjnego w Londynie w 2016 r. do wypełnienia zobowiązań podjętych w celu wyeliminowania przyczyn korupcji i metod potrzebnych do promowania przejrzystości, a także do zapewnienia wsparcia najbardziej potrzebującym;
7. przypomina, że opracowanie zewnętrznej strategii antykorupcyjnej UE ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego zwalczania korupcji i przestępstw finansowych;
8. podkreśla, że państwa są zobowiązane do wypełniania swoich zobowiązań w zakresie praw człowieka zgodnie z postanowieniami Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji i apeluje do krajów, które jeszcze tego nie zrobiły, aby stały się jej stronami; podkreśla, że państwa są odpowiedzialne za zapobieganie korupcji, a ostatecznie za reagowanie na wszelkie negatywne skutki korupcji na ich terytorium;
9. uznaje odpowiedzialność podmiotów politycznych i podmiotów gospodarczych za przestrzeganie praw człowieka i zwalczanie korupcji; podkreśla potrzebę włączenia perspektywy praw człowieka do strategii antykorupcyjnych, tak aby wdrożyć obowiązkowe i skuteczne strategie prewencyjne związane z takimi kwestiami, jak przejrzystość, przepisy o dostępie do informacji publicznej, ochrona demaskatorów i kontrole zewnętrzne;
10. zaleca, by UE zintensyfikowała wsparcie dla instrumentów międzynarodowych na rzecz zwiększenia przejrzystości w sektorach gospodarczych najbardziej narażonych na naruszenia praw człowieka i korupcję;
11. popiera stworzenie nowoczesnej, przejrzystej i skutecznej polityki oraz ram prawnych zarządzania zasobami naturalnymi i jest przekonany, że tego rodzaju środki mogą stanowić potężną broń przeciwko korupcji; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje Inicjatywę przejrzystości w branżach wydobywczych (EITI) i wzywa UE do zwiększenia wsparcia, aby pomóc krajom bogatym w zasoby we wdrażaniu tej inicjatywy, która stanowi potężne globalne narzędzie promowania przejrzystości i rozliczalności w zarządzaniu dochodami z zasobów naturalnych; uważa, że ustanowienie skutecznych ram prawnych zapewniających właściwe stosowanie zasad EITI przez przedsiębiorstwa i inne zainteresowane podmioty będące częścią łańcucha dostaw w sektorze naftowym, gazowym i górniczym stanowi środek o kluczowym znaczeniu i jako takie powinno być wspierane przez UE;
12. zaleca, aby przy zwalczaniu i ograniczaniu nielegalnych przepływów finansowo-kapitałowych z Afryki szczególną uwagę poświęcić tym przepływom kapitałowym, które pochodzą z wydobywania rud i minerałów z kopalni znajdujących się w regionach objętych konfliktami;
13. zauważa, że korupcja jest złożonym zjawiskiem, trwale powiązaniem z wieloma czynnikami gospodarczymi, politycznymi, administracyjnymi, społecznymi i kulturowymi oraz ze stosunkami władzy, dlatego też przypomina, że aby polityka rozwoju mogła przyczynić się do zwalczania korupcji i jednocześnie skupić się na zmniejszaniu ubóstwa i nierówności oraz na poprawie integracji, musi również wspierać prawa człowieka, demokrację, praworządność i publiczne usługi społeczne, by umacniać dobre sprawowanie rządów oraz zwiększać kapitał społeczny, włączenie i spójność społeczną, z uwzględnieniem uwarunkowań kulturowych i regionalnych;
14. podkreśla, że jednym z najskuteczniejszych sposobów zapobiegania korupcji jest ograniczenie interwencji państwa i biurokratycznego pośrednictwa oraz uproszczenie przepisów;

Uwzględnianie korupcji i praw człowieka w stosunkach dwustronnych UE

15. podkreśla potrzebę uwzględniania zasady lokalnej i demokratycznej odpowiedzialności za projekty finansowane w ramach unijnych programów pomocy w celu zapewnienia minimalnego poziomu przejrzystości; podkreśla, że zewnętrzne instrumenty finansowe UE powinny opierać się na normach antykorupcyjnych, warunkowości skoncentrowanej między innymi na wynikach oraz obejmującej jasno określone zasadnicze etapy i wskaźniki oraz roczne sprawozdania z postępów, a także na zobowiązaniach podjętych przez kraje partnerskie, tak aby zwiększyć absorpcję unijnego wsparcia finansowego;

Środa, 13 września 2017 r.

16. przypomina o konieczności stałego monitorowania projektów finansowanych przez UE i rozliczania władz państwa będącego beneficjentem w przypadku niewłaściwego wykorzystania środków unijnych oraz zwraca uwagę na potrzebę zaangażowania lokalnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka w monitorowanie realizacji umów; zwraca ponadto uwagę na konieczność ujawniania przez wszystkich wykonawców otrzymujących fundusze unijne kompletnych wymaganych informacji o ich własności rzeczywistej i strukturze przedsiębiorstwa;
17. zaleca, aby UE i inne międzynarodowe podmioty udzielające dotacji i pożyczek prowadziły audyty dotacji, pożyczek i pakietów pomocy oraz staranne badania due diligence rządów i organizacji beneficjentów, unikając tym samym utrzymywania kleptokratycznych władz, organizacji przez nie kontrolowanych i ich wspólników; uważa w związku z tym, że należy również wspierać mechanizmy wzajemnej oceny;
18. podkreśla kluczowe znaczenie programu antykorupcyjnego w trakcie negocjacji dotyczących przystąpienia do UE;
19. wzywa UE do uwzględniania w umowach z krajami trzecimi klauzuli antykorupcyjnej wraz z klauzulami dotyczącymi praw człowieka, które powinny zakładać monitorowanie i prowadzenie konsultacji oraz, w ostateczności, nakładanie sankcji lub zawieszenie takich umów w przypadku poważnej i/lub systemowej korupcji prowadzącej do poważnych naruszeń praw człowieka;
20. apeluje do UE o określenie zasad zwalczania korupcji na dużą skalę jako przestępstwa z punktu widzenia prawa krajowego i międzynarodowego, rozstrzygnięcie toczących się spraw o bezkarność w związku z korupcją na dużą skalę przez bardziej zdecydowane egzekwowanie przepisów antykorupcyjnych i wdrożenie reform w celu usunięcia luk systemowych w krajowych ramach prawnych, które sprawiają, że dochody z korupcji na dużą skalę przekraczają granice i wymykają się kontroli finansowych organów regulacyjnych i organów podatkowych państw;
21. podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na ciągłe i ustrukturyzowane monitorowanie i ocenę skutecznego wdrażania Konwencji NZ przeciwko korupcji w państwach członkowskich UE i w krajach, z którymi UE zawarła lub zamierza zawrzeć jakąkolwiek umowę;
22. zwraca się do Komisji, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i państw członkowskich, aby – uwzględniając dorobek prawny UE w zakresie zwalczania korupcji – podjęły wiodącą rolę na arenie międzynarodowej i promowały walkę z korupcją wśród państw partnerskich UE;
23. apeluje do UE o wspieranie środków antykorupcyjnych i skutecznych mechanizmów na rzecz udziału społeczeństwa i publicznej odpowiedzialności – w tym prawa dostępu do informacji i stosowania zasad otwartych danych – we wszystkich odnośnych dialogach i konsultacjach z krajami trzecimi z zakresu praw człowieka, a także o finansowanie projektów mających na celu ustanowienie, wdrożenie i egzekwowanie tych środków;
24. podkreśla znaczenie dochodzenia w oparciu o źródła jawne w kontekście badań dotyczących zwalczania korupcji; apeluje do UE o należyne finansowanie organizacji, które prowadzą dochodzenia w oparciu o źródła jawne i pracują nad cyfrowym gromadzeniem dowodów korupcji, w celu ujawnienia skorumpowanych urzędników i zapewnienia rozliczalności;
25. apeluje do UE o finansowanie badań nad zastosowaniami zdecentralizowanej księgi rachunkowej, które mogłyby zostać wykorzystane do poprawy przejrzystości sprzedaży majątku państwowego, identyfikacji i śledzenia pieniędzy darczyńców w ramach pomocy zagranicznej UE i zwalczania oszustw wyborczych;
26. z zadowoleniem przyjmuje nieustające wysiłki podejmowane w ramach Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju oraz Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa w zakresie ustanawiania i umacniania niezależnych i skutecznych instytucji antykorupcyjnych;
27. wzywa ESDZ i Komisję do opracowania wspólnych programów na rzecz praw człowieka i walki z korupcją, w szczególności inicjatyw na rzecz zwiększenia przejrzystości, zwalczania bezkarności i wzmocnienia agencji antykorupcyjnych; uważa, że wysiłki te powinny obejmować wspieranie krajowych instytucji praw człowieka o uznanej niezależności i bezstronności, także w działaniach w sprawach o korupcję, w tym poprzez zdolności dochodzeniowe, aby stworzyć powiązania między korupcją i naruszeniami praw człowieka, współpracę z agencjami antykorupcyjnymi i przekazywanie spraw prokuraturze lub organom ścigania; wzywa ponadto UE i państwa członkowskie do wzmocnienia ich programów współpracy sądowej z krajami trzecimi w celu wspierania wymiany najlepszych praktyk i skutecznych narzędzi w walce z korupcją;

Środa, 13 września 2017 r.

28. wzywa UE do dalszego wspierania instytucji antykorupcyjnych mających siedzibę w krajach trzecich, które dowiodły swojej niezależności i bezstronności, takich jak Międzynarodowa Komisja przeciwko Bezkarłości w Gwatemali (CICIG), a także inicjatyw mających na celu wymianę informacji, wymianę najlepszych praktyk oraz wzmocnienie budowania zdolności; wzywa te kraje do dostarczenia instytucjom wszelkich niezbędnych narzędzi, w tym uprawnień dochodzeniowych, w celu skutecznej realizacji powierzonych im zadań;

29. wzywa Komisję i ESDZ do przekazania dalszych środków na wspieranie ustanawiania i wdrażania programów ochrony skierowanych do członków organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym stowarzyszeń ds. walki z korupcją oraz ruchów na rzecz praw człowieka, dziennikarzy, blogerów i demaskatorów, którzy odkrywają i ujawniają przypadki korupcji i naruszenia praw człowieka; nalega, aby wszelkie przyszłe aktualizacje wytycznych UE w sprawie obrońców praw człowieka, pomocy rozwojowej lub wszelkie wytyczne dotyczące ich wdrażania zawierały wyraźne odniesienia do wspierania ochrony praw człowieka i zwalczania korupcji oraz środki z tego zakresu, aby ułatwić ludziom zgłaszanie – bez strachu przed represjami – przypadków podejrzenia o korupcję i aby wspierać społeczności, które padły jej ofiarą; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja rozpoczęła niedawno proces konsultacji w sprawie ochrony demaskatorów; podkreśla, że punkty kontaktowe ds. praw człowieka w delegaturach UE także powinny zwracać szczególną uwagę na te grupy docelowe i pozostawać w bliskim kontakcie z lokalnymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i obrońcami praw człowieka, zapewniając ich międzynarodową widoczność i ochronę, a tym samym otwierając też bezpieczne kanały zgłaszania nadużyć;

30. podkreśla, że organy nadzoru, lokalni funkcjonariusze organów ścigania i prokuratorzy, którzy wykazali się niezależnością i bezstronnością, jak również demaskatorzy i świadkowie w konkretnych sprawach powinni korzystać z pomocy i wsparcia UE za pośrednictwem miejscowych przedstawicielstw oraz w postaci zaproszenia do udziału w programach szkoleniowych w Europie; podkreśla, że w stosownych przypadkach wsparcie to powinno zostać upublicznione;

31. zwraca się do delegatur UE o wykorzystywanie démarche i dyplomacji publicznej na szczeblu lokalnym i międzynarodowym w celu zgłaszania przypadków korupcji i bezkarłości, zwłaszcza gdy prowadzą one do poważnego naruszenia praw człowieka; ponadto zwraca się do delegatur UE i ambasad państw członkowskich o włączanie sprawozdań na temat korupcji (obejmujących analizy systemowe lub konkretne przypadki) do raportów przekazywanych ESDZ i państwom członkowskim;

32. zaleca, aby ESDZ i delegatury UE w stosownych przypadkach zawierały w krajowych dokumentach strategicznych w dziedzinie praw człowieka i demokracji konkretny wskaźnik dotyczący związku między korupcją a prawami człowieka, a także by specjaliści przedstawiciele UE traktowali tę kwestię priorytetowo podczas wykonywania swoich zadań; w związku z tym wzywa UE do bezpośredniego uwzględnienia kwestii korupcji w programowaniu i w krajowych dokumentach strategicznych oraz do powiązania wszelkiego wsparcia budżetowego dla krajów trzecich z konkretnymi reformami na rzecz przejrzystości i innymi środkami antykorupcyjnymi;

33. zaleca, aby Europejski Fundusz na rzecz Demokracji i kompleksowy mechanizm UE na rzecz ochrony obrońców praw człowieka (protectdefenders.eu) skupiły się na konkretnych programach dotyczących ochrony działaczy antykorupcyjnych, którzy stoją również na straży praw człowieka;

34. wzywa UE do wprowadzenia mechanizmów rozpatrywania skarg, by osoby poszkodowane przez jej działania zewnętrzne mogły składać skargi dotyczące naruszeń praw człowieka i korupcji;

35. ponawia zawarty w swych wcześniejszych rezolucjach apel do UE o jak najszybsze przedstawienie Radzie do zatwierdzenia listy sankcji wobec 32 rosyjskich urzędników państwowych odpowiedzialnych za śmierć rosyjskiego demaskatora Siergieja Magnickiego i nałożenie na nich ukierunkowanych sankcji, takich jak ogólnounijny zakaz wydawania wiz i zamrożenie środków finansowych przechowywanych w Unii Europejskiej;

36. zachęca państwa członkowskie UE do rozważenia możliwości przyjęcia przepisów, które ustanowiłyby jasne kryteria pozwalające na umieszczanie na czarnej liście i nakładanie podobnych sankcji na obywateli krajów trzecich i członków ich rodzin, którzy dopuścili się poważnych naruszeń praw człowieka lub są odpowiedzialni za akty znaczącej korupcji, są w nie zamieszani bądź odpowiedzialni za ich zlecenie, kontrolowanie lub kierowanie nimi w inny sposób, przy czym akty te obejmują zawłaszczenie mienia prywatnego lub publicznego dla osobistych korzyści, korupcję związaną

Środa, 13 września 2017 r.

z zamówieniami publicznymi lub wydobyciem zasobów naturalnych, łapownictwo oraz ułatwianie przenoszenia lub przenoszenie nieuczciwie zdobytego majątku do zagranicznych jurysdykcji; podkreśla, że kryteria umieszczenia na liście należy stworzyć w oparciu o dobrze udokumentowane, zbieżne i niezależne źródła oraz przekonujące dowody, umożliwiając przy tym umieszczonym na niej osobom korzystanie z mechanizmów dochodzenia roszczeń; zwraca uwagę na znaczenie publicznego dostępu do tej listy w celu dostarczania informacji potrzebnych podmiotom zobowiązanym do stosowania między innymi należytej staranności wobec klienta zgodnie z unijną dyrektywą w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy⁽¹⁾;

37. wzywa UE, by przestrzegała zasady spójności polityki na rzecz rozwoju (art. 208 TFUE) i czynnie ograniczała korupcję oraz bezpośrednio i jednoznacznie zwalczała bezkarność z wykorzystaniem swojej polityki zewnętrznej;

38. wzywa UE do zwiększenia przejrzystości i rozliczalności oficjalnej pomocy rozwojowej, by rzeczywiście przestrzegać standardów określonych w inicjatywie na rzecz przejrzystości pomocy (IATI) oraz zasad skuteczności rozwoju uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym; wzywa ponadto UE do opracowania solidnego, całościowego systemu zarządzania ryzykiem, by nie przyczyniać się do korupcji w krajach otrzymujących pomoc rozwojową, np. przez łączenie wsparcia budżetowego z wyraźnymi celami w zakresie walki z korupcją; w związku z tym podkreśla konieczność wprowadzenia solidnych mechanizmów monitorowania wsparcia budżetowego;

39. wzywa Komisję, aby w celu wyeliminowania korupcji na wysokim szczeblu zwróciła uwagę w kontekście wsparcia budżetowego na przejrzystość działań obejmujących prywatyzację i obrót aktywami publicznymi, zwłaszcza gruntami, oraz by włączyła się w przeznaczone dla krajów rozwijających się programy wsparcia OECD na rzecz ładu korporacyjnego w przedsiębiorstwach państwowych;

40. wzywa Komisję, by wspierała kraje rozwijające się, które walczą z uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania, udzielając im pomocy w tworzeniu wyważonych, efektywnych, sprawiedliwych i przejrzystych systemów podatkowych;

41. podkreśla, że UE – jako czołowy darczyńca na świecie – powinna propagować formy powiązania pomocy zewnętrznej UE z reformami budżetowymi służącymi większej przejrzystości, lepszemu dostępowi do danych oraz zachęcaniu innych darczyńców do przyjęcia wspólnego podejścia;

42. podkreśla głęboki negatywny wpływ korupcji na handel i wynikające zeń korzyści, rozwój gospodarczy, inwestycje i procedury dotyczące zamówień publicznych oraz apeluje do Komisji o uwzględnianie tego związku we wszystkich umowach handlowych, a także o włączanie do takich umów egzekwowlanych klauzul dotyczących praw człowieka i przeciwdziałania korupcji;

43. zwraca uwagę, że polityka handlowa przyczynia się do ochrony i promowania wartości, na straży których stoi Unia i do których odnosi się art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, takich jak demokracja, praworządność, poszanowanie praw człowieka, wolności i prawa podstawowe, a także równość; podkreśla konieczność zapewnienia spójności między polityką zewnętrzną Unii Europejskiej a jej polityką wewnętrzną, zwłaszcza w zakresie walki z korupcją; podkreśla, że w tym kontekście szczególną rolę do odegrania w ułatwianiu stosunków handlowych mają europejscy ustawodawcy, gdyż muszą oni zadbać o to, aby kwestie te nie stanowiły furtyki dla praktyk korupcyjnych;

44. postrzega umowy handlowe jako kluczowy mechanizm promowania środków antykorupcyjnych i dobrego zarządzania; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE podjęła już w ramach swojej polityki handlowej działania mające na celu zwalczanie korupcji, np. w formie GSP+ i w rozdziałach poświęconych zrównoważonemu rozwojowi, oraz przyjęła wspólnie z partnerami handlowymi zobowiązanie do ratyfikowania międzynarodowych konwencji antykorupcyjnych; potwierdza cel określony w strategii „Handel z korzyścią dla wszystkich”, polegający na uwzględnianiu ambitnych postanowień antykorupcyjnych we wszystkich przyszłych umowach handlowych; w związku z tym apeluje o to, aby umowy takie obejmowały w przyszłości zobowiązanie do przystąpienia do wielostronnych konwencji antykorupcyjnych, takich jak Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji i konwencja OECD o zwalczaniu przekupstwa, oraz aby w ramach kompleksowego podejścia zawierały one przepisy horyzontalne, które należy włączać do obowiązujących umów handlowych podczas ich rewizji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73.

Środa, 13 września 2017 r.

45. podkreśla, że sygnatariusze umów handlowych powinni podejmować działania na rzecz aktywnego udziału sektora prywatnego, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i krajowych grup doradczych we wdrażaniu programów i klauzul antykorupcyjnych w ramach międzynarodowych umów handlowych i inwestycyjnych; uważa, że należy rozważyć włączanie ochrony demaskatorów do przyszłych umów handlowych po uprzednim ustanowieniu odpowiedniego systemu w samej UE;

46. dostrzega znaczenie zapewniania jasnych wskazówek i wsparcia przedsiębiorstwom pragnącym wypracować skuteczne procedury zachowywania zgodności z przepisami antykorupcyjnymi w ramach ich działalności, zwłaszcza MŚP; dzięki specjalnym przepisom w umowach handlowych, umożliwiającym im radzenie sobie z problemem korupcji; podkreśla, że nie istnieje uniwersalne podejście w zakresie zachowywania zgodności z przepisami; apeluje do Komisji o rozważenie możliwości opracowania środków wspierających projekty na rzecz budowania zdolności w dziedzinie przeciwdziałania korupcji, takich jak wymiana najlepszych praktyk i szkolenia, aby pomagać państwom i przedsiębiorstwom w przewyciężaniu problemów, jakie mogą pojawić się w tej dziedzinie;

47. z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie w lutym 2017 r. umowy WTO o ułatwieniach w handlu, jako że przewiduje ona środki do zwalczania korupcji w handlu globalnym; uważa jednak, że stanowienie prawa lub jego reformowanie samo w sobie jest niewystarczające, a kluczowe znaczenie ma wdrażanie; zwraca uwagę, że przeprowadzając reformę legislacyjną, należy zadbać o szkolenia w sektorze sądownictwa, publiczny dostęp do informacji i środki gwarantujące przejrzystość, a także apeluje do państw członkowskich UE o podejmowanie współpracy w tej dziedzinie w ramach walki z korupcją; podkreśla również, że umowy handlowe mogą pomóc w monitorowaniu reform strategii antykorupcyjnych na szczeblu krajowym;

48. apeluje do Komisji o negocjowanie egzekwowalnych postanowień na rzecz przeciwdziałania korupcji i praniu pieniędzy we wszystkich przyszłych umowach handlowych, przewidujących skuteczne monitorowanie wdrażania przepisów antykorupcyjnych; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do wyrażenia poparcia dla włączenia przepisów antykorupcyjnych do mandatów negocjacyjnych zgodnie z tym, co proponuje Komisja w projektach mandatów, które przedkłada państwom członkowskim; z zadowoleniem przyjmuje umieszczenie postanowień antykorupcyjnych w mandacie negocjacyjnym dotyczącym modernizacji umowy UE-Meksyk; apeluje do Komisji o kontynuowanie wysiłków na rzecz zwalczania korupcji poprzez zwiększanie przejrzystości negocjacji dotyczących umów handlowych oraz włączenie do nich postanowień mających na celu rozszerzenie współpracy regulacyjnej oraz zapewnienie integralności procedur celnych i globalnych łańcuchów wartości; uważa, że do zwalczania korupcji konieczne są klauzule dotyczące współpracy, między innymi w zakresie wymiany informacji oraz wsparcia administracyjnego i technicznego w celu promowania i wymiany najlepszych praktyk, których stosowanie wzmocni rządy prawa i poszanowanie praw człowieka; zachęca Komisję do ustalenia jasnych i odpowiednich warunków oraz wskaźników skuteczności działania umożliwiających lepszą ocenę i wykazywanie osiągniętych rezultatów;

49. przypomina znaczenie podtrzymywania podczas wykonywania umowy stałego i regularnego dialogu z partnerami handlowymi w celu prowadzenia monitorowania oraz zapewnienia należytego wykonania umowy i wdrażania przepisów antykorupcyjnych; zwraca uwagę na propozycję Komisji zawartą w strategii „Handel z korzyścią dla wszystkich” i dotyczącą wprowadzenia mechanizmów konsultacji w przypadkach systemowej korupcji i nieudolnego sprawowania rządów, a także apeluje do Komisji o możliwość zawieszenia korzyści wynikających z umowy w przypadku systemowej korupcji i nieprzestrzegania zobowiązań w zakresie przeciwdziałania korupcji lub norm międzynarodowych dotyczących jej zwalczania, takich jak wspólny standard OECD do wymiany informacji, plan działania OECD w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków, centralny rejestr beneficjentów rzeczywistych i zalecenia Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniądzy; apeluje do Komisji o ustalenie jasnych i odpowiednich warunków oraz wskaźników skuteczności działania umożliwiających lepszą ocenę i wykazywanie osiągniętych rezultatów; ponadto wzywa Komisję do podejmowania zdecydowanych, proporcjonalnych i szybkich działań, jeżeli rząd będący beneficjentem nie przestrzega dokonanych uzgodnień; apeluje do Komisji o utworzenie wraz z partnerami handlowymi mechanizmów konsultacyjnych w przypadku korupcji systemowej oraz o zapewnienie wymiany wiedzy eksperckiej w celu udzielania wsparcia krajom wdrażającym środki antykorupcyjne;

50. zauważa, że porozumienia handlowe muszą obowiązkowo zawierać możliwe do wyegzekwowania klauzule dotyczące praw człowieka, zapewniające poszanowanie praw człowieka przez przedsiębiorstwa prywatne i organy państwowe, jak również najwyższe standardy społeczne i środowiskowe, mające zasadnicze znaczenie w walce z korupcją;

Stworzenie unijnego wywiadu ds. sieci i pośredników korupcyjnych

51. zwraca się do ESDZ o pokierowanie ustanowieniem grup zadaniowych złożonych z przedstawicieli ambasad państw członkowskich i delegatur UE w krajach trzecich, w ramach których urzędnicy dyplomatyczni mogliby analizować sięgające najwyższych szczebli władzy informacje o strukturze i działaniu lokalnych sieci korupcyjnych i wymieniać się takimi informacjami oraz stworzyć odpowiedni wywiad pozwalający zapobiegać układom między UE a kleptokratycznymi

Środa, 13 września 2017 r.

reżimami; uważa, że takie informacje należy przekazywać instytucjom unijnym bezpieczną drogą dyplomatyczną; sugeruje ponadto, aby delegatury UE i ambasady państw członkowskich wspierały bliskie kontakty z miejscową ludnością, w szczególności poprzez systematyczny dialog z prawdziwymi i niezależnymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, dziennikarzami i obrońcami praw człowieka, w celu uzyskania wiarygodnych informacji o lokalnej korupcji, najważniejszych podmiotach ułatwiających korupcję i aresztowanych urzędnikach;

52. uważa, że przedsiębiorstwa również powinny zgłaszać organom unijnym przypadki, w których są proszone o łapówki lub wymaga się od nich inwestowania w krajach trzecich przy użyciu lokalnych pośredników lub firm przykrywek jako partnerów;

53. podkreśla, że w świetle zebranych informacji wytyczne dla poszczególnych krajów powinny być udostępniane misjom cywilnym i wojskowym oraz unijnym organizacjom darczyńców, aby uczulić je na ryzyko występujące w relacjach z lokalnymi wykonawcami, prywatnymi firmami ochroniarskimi i usługodawcami, gdyż beneficjenci rzeczywiści mogą być związani z naruszaniem praw człowieka i sieciami korupcyjnymi;

Spójność między wymiarem wewnętrznym a zewnętrznym

54. uważa, że UE może stać się wiarygodnym i wpływowym liderem w walce z korupcją, wyłącznie jeżeli w odpowiedni sposób odniesie się do problemów związanych z przestępczością zorganizowaną, korupcją oraz praniem pieniędzy w obrębie własnych granic; w tym kontekście wyraża ubolewanie, że Komisja postanowiła nie podejmować dalszych działań w następstwie jej sprawozdania o zwalczaniu korupcji w UE z 2014 r., przedstawiając nową analizę korupcji w państwach członkowskich UE, co wzmocniłoby także wiarygodność UE w propagowaniu ambitnego programu antykorupcyjnego w jej polityce zewnętrznej; podkreśla, że Komisja i inne instytucje unijne powinny prowadzić regularną, ambitną i dokładną sprawozdawczość i samoocenę zgodnie z postanowieniami konwencji NZ przeciwko korupcji i jej mechanizmem przeglądu, a także zwraca się do Komisji o przedstawienie dalszych strategii i inicjatyw ustawodawczych na rzecz zwalczania korupcji oraz dążenie do większej uczciwości i przejrzystości w państwach członkowskich;

55. zauważa, że depenalizacja korupcji w jakimkolwiek państwie członkowskim UE podważyłaby wiarygodność polityki publicznej, a także osłabiłaby zdolność UE do kładzenia nacisku na ambitny program walki z korupcją na całym świecie; popiera ściślejszą współpracę między państwami członkowskimi UE a Europejskim Trybunałem Obrachunkowym;

56. ponawia apel do państw członkowskich UE o wprowadzenie koniecznych zmian przepisów prawa karnego celem ustanowienia właściwości prokuratorów i sądów, by prowadzić dochodzenia i wydawać wyroki w sprawach o łapownictwo lub sprzeniewierzenie środków publicznych, niezależnie od tego, gdzie doszło do popełnienia przestępstwa, o ile dochody z takich działań przestępczych znajdują się na terytorium danego państwa członkowskiego lub doszło tam do ich prania, lub dana osoba ma „bliskie związki” z państwem członkowskim, poprzez obywatelstwo, miejsce pobytu lub fakt bycia rzeczywistym właścicielem przedsiębiorstwa z siedzibą lub filiami na terytorium państwa członkowskiego;

Wkład UE w przyjęcie na forach wielostronnych podejścia do zwalczania korupcji opartego na poszanowaniu praw człowieka

57. wzywa państwa członkowskie UE do rozpoczęcia dyskusji na szczepku ONZ w sprawie wzmocnienia norm dotyczących niezależności i mandatów agencji antykorupcyjnych w oparciu o doświadczenia Biura Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka (OHCHR), Międzynarodowego Komitetu Koordynacyjnego Krajowych Instytucji Praw Człowieka i organów ONZ, w szczególności Rady Praw Człowieka, w odniesieniu do krajowych instytucji praw człowieka (zasady paryskie);

58. podkreśla potrzebę wzmocnienia powiązań między agencjami antykorupcyjnymi a krajowymi instytucjami praw człowieka w oparciu o mandat tych instytucji obejmujący walkę z korupcją będącą potencjalnym źródłem bezpośrednich i pośrednich naruszeń praw człowieka;

59. przypomina o swoim apelu do państw członkowskich UE o wsparcie powołania specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. przestępczości finansowej, korupcji i praw człowieka, dysponującego kompleksowym mandatem, obejmującym plan zorientowany na osiąganie celów oraz okresową ocenę działań antykorupcyjnych podejmowanych przez państwa; wzywa państwa członkowskie UE do przyjęcia wiodącej roli w mobilizowaniu wsparcia wśród państw członkowskich Rady Praw Człowieka oraz do wspólnego zainicjowania rezolucji przyznającej ten mandat;

Środa, 13 września 2017 r.

60. wzywa ONZ, by z myślą o większej skuteczności przyjęła instrument normatywny dotyczący nielegalnych przepływów finansowych;

61. podkreśla konieczność nasilenia krajowych i międzynarodowych kampanii komunikacyjnych i uświadamiających na temat korupcji, mających na celu uczestnictwo obywateli w celu podkreślenia, że korupcja ma negatywny wpływ na prawa człowieka i prowadzi między innymi do nierówności społecznych, braku sprawiedliwości społecznej i wyższego poziomu ubóstwa; zachęca UE do opracowania i wdrożenia specjalnych programów dotyczących obowiązujących przepisów prawa karnego i procesowego oraz istniejących mechanizmów dotyczących rozpatrywania skarg; podkreśla, że edukacja oraz bezstronne, niezależne informacje publiczne odgrywają kluczową rolę w nauczaniu umiejętności społecznych i zasad uczciwości służących interesowi publicznemu i przyczyniających się do praworządności oraz społecznego i gospodarczego rozwoju społeczeństwa;

62. zaleca włączenie do powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka analizy kwestii korupcji jako przyczyny naruszeń praw człowieka, a także rezultatu tych naruszeń oraz słabej praworządności, co pozwoli na zwalczanie korupcji i promowanie przejrzystości i najlepszych praktyk; podkreśla rolę, jaką może w tym procesie odegrać społeczeństwo obywatelskie;

63. zachęca do pogłębienia międzynarodowych zobowiązań na rzecz zwalczania korupcji w centrum celów zrównoważonego rozwoju ONZ jako mechanizmu służącego zwalczaniu ubóstwa na świecie;

Korupcja i handel ludźmi

64. wyraża zaniepokojenie faktem, że handel ludźmi może być ułatwiany poprzez korupcję podmiotów posiadających powierzoną im władzę na różnych poziomach, takich jak funkcjonariusze policji, służba celna, organy kontroli granicznej i służby imigracyjne, które mogą ignorować lub tolerować handel ludźmi, uczestniczyć w nim lub zajmować się jego organizacją;

65. podkreśla w związku z tym znaczenie działań zwalczających korupcję, takich jak promowanie przejrzystości i rozliczalności w organach administracji, poprzez włączenie do głównego nurtu mechanizmu na rzecz zwalczania korupcji oraz zapewnienie lepszej koordynacji strategii zwalczania handlu ludźmi;

66. podkreśla istotną rolę, jaką mogą odgrywać podejścia uwzględniające kwestię płci w opracowywaniu strategii politycznych na rzecz walki z korupcją w dziedzinie handlu ludźmi;

Biznes a prawa człowieka

67. zachęca wszystkie państwa członkowskie ONZ, a w szczególności państwa członkowskie UE, do pełnego wdrożenia Wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka oraz do zawarcia w ich krajowych planach działania dotyczących praw człowieka konkretnych zobowiązań na rzecz działań antykorupcyjnych (zgodnie z wymogami zawartymi w Planie działania UE dotyczącym praw człowieka i demokracji) lub do uchwalenia szczegółowych przepisów w celu zwalczania przekupstwa;

68. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w krajowych planach działania niektórych państw członkowskich UE znajdują się odniesienia do korupcji, i w związku z tym proponuje konkretne działania w celu zapobiegania praktykom korupcyjnym i przekupstwu, które mogą prowadzić do łamania praw człowieka, oraz karania za te praktyki; zaleca, by UE wspierała dodatkowe środki w celu promowania przyjmowania i wdrażania w przedsiębiorstwach kodeksów i standardów w zakresie zgodności z przepisami oraz zwalczania przekupstwa bądź korupcji, a także by przedsiębiorstwa biorące udział w przetargach na zamówienia publiczne powinny dysponowały solidnym kodeksem zwalczania przekupstwa i korupcji oraz zasadami dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych; jest zdania, że niewłaściwe wykorzystywanie środków publicznych, nielegalne wzbogacanie się i przekupstwo powinny być karane przy pomocy szczególnych dodatkowych sankcji na mocy prawa karnego, zwłaszcza jeżeli prowadzą one bezpośrednio do łamania praw człowieka, spowodowanego działaniem korupcyjnym;

69. z zadowoleniem przyjmuje zmienioną dyrektywę o rachunkowości w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności⁽¹⁾ w zakresie wymogów sprawozdawczości obowiązujących duże spółki oraz grupy, w tym na temat ich działań na rzecz praw człowieka i walki z korupcją; zachęca przedsiębiorstwa do ujawniania wszystkich istotnych informacji zgodnie z wytycznymi, które mają zostać wydane przez Komisję;

⁽¹⁾ Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 1.

Środa, 13 września 2017 r.

70. ponawia swój apel do wszystkich państw i do UE, aby w aktywny i konstruktywny sposób zaangażowały się w bieżące prace otwartej międzyrządowej grupy roboczej ONZ ds. przedsiębiorstw transnarodowych i innych przedsiębiorstw w odniesieniu do praw człowieka w celu opracowania prawnie wiążącego instrumentu na rzecz zapobiegania naruszeniom praw człowieka, w tym wynikającym z korupcji, badania ich, uzyskiwania za nie zadośćuczynienia i zapewnienia dostępu do środków odwoławczych w przypadku ich wystąpienia; apeluje do państw o podjęcie wszelkich koniecznych działań w celu wszczęcia postępowania cywilnego w celu uzyskania odszkodowania od osób dopuszczających się aktów korupcji, zgodnie z art. 35 Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji;

71. wzywa UE i jej państwa członkowskie do stosowania wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych;

Masowy wykup i dzierżawa ziemi a korupcja

72. pozostaje zaniepokojony sytuacją masowego wykupu gruntów rolnych w wyniku praktyk korupcyjnych stosowanych przez duże przedsiębiorstwa, inwestorów zagranicznych, krajowe i międzynarodowe podmioty publiczne, urzędników i organy; podkreśla, że korupcja przyczynia się do masowego wykupu i dzierżawy ziemi często w drodze przymusowych eksmisji, poprzez między innymi przyznawanie osobom trzecim nieuczciwej kontroli nad gruntami bez zgody osób żyjących na tym terenie;

73. podkreśla, że według badań korupcja powszechnie występuje w administrowaniu gruntami i w coraz większym stopniu obejmuje wszystkie etapy transakcji, przynosząc wiele niekorzystnych zjawisk w dziedzinie praw człowieka, od przymusowych wysiedleń społeczności bez zapewnienia odpowiedniego odszkodowania po zabijanie osób broniących gruntów⁽¹⁾; odnotowuje ponadto z zaniepokojeniem ryzyko intensyfikacji naruszeń praw człowieka w wyniku rosnącego popytu na żywność, paliwa i towary, a także szeroko zakrojonych inwestycji w ziemię w krajach rozwijających się;

74. przypomina, że sektor finansowy ma do odegrania kluczową rolę w zapobieganiu praktykom korupcyjnym, które ułatwiają w szczególności masowy wykup gruntów; przypomina, że banki i instytucje finansowe powinny zachowywać „należyta staranność wobec klienta”, by zwalczać pranie pieniędzy związane z korupcją i zapewnić, że inwestorzy otrzymujący od nich wsparcie zachowują należyta staranność w obszarze praw człowieka; wzywa UE i państwa członkowskie, by wymagały ujawniania informacji o nabywaniu przez przedsiębiorstwa gruntów w krajach trzecich i zwiększyły wsparcie dla krajów rozwijających się w celu zapewnienia skutecznego wdrażania dobrowolnych wytycznych w zakresie odpowiedzialnego zarządzania własnością gruntów, łowisk i lasów jako środka przeciwdziałającego korupcji w obrocie gruntami;

Wybory i funkcjonowanie demokratycznie wybranych organów

75. podkreśla, że jednym z celów walki z korupcją powinno być wyeliminowanie poważnych nadużyć, które zakłócają demokrację i procesy polityczne, a także wspieranie niezależnego, bezstronnego i skutecznego sądownictwa; apeluje o wzmocnienie roli partii politycznych jako kanałów reprezentacji demokratycznej i udziału w życiu politycznym poprzez wyposażenie ich w skuteczne narzędzia; w związku z tym zauważa, że regulacje dotyczące finansowania politycznego, w tym identyfikacji dawców oraz innych źródeł finansowania, są kluczowe dla utrzymania demokracji;

76. zauważa z zaniepokojeniem, że oszustwa wyborcze oraz przypadki korupcji mające związek z procesami wyborczymi i z funkcjonowaniem organów przedstawicielskich i zgromadzeń wyłonionych w wyborach istotnie podważają zaufanie do demokratycznych instytucji i osłabiają prawa obywatelskie i polityczne, uniemożliwiając równą i sprawiedliwą reprezentację oraz kwestionując praworządność; zwraca uwagę na pozytywną rolę misji obserwacji wyborów w przyczynianiu się do prawidłowego przebiegu wyborów i wspieraniu reformy prawa wyborczego; zachęca do dalszej współpracy z wyspecjalizowanymi organizacjami międzynarodowymi w tej dziedzinie, takimi jak Rada Europy czy OBWE;

77. podkreśla szczególną potrzebę przestrzegania jak najwyższych norm etycznych i standardów przejrzystości w funkcjonowaniu międzynarodowych organizacji i regionalnych zgromadzeń odpowiedzialnych za ochronę i propagowanie demokracji, praw człowieka i praworządności poprzez wspólne działanie instytucji i zawodów na całym świecie na rzecz budowania zdolności i promowania wspólnej kultury rzetelności; podkreśla konieczność promowania

⁽¹⁾ Olivier De Schutter, „Tainted Lands. Corruption in Large-Scale Land Deals” [Skalane ziemie. Korupcja w dużych transakcjach obrotu gruntami], w International Corporate Accountability Roundtable & Global Witness (listopad 2016 r.). <https://www.globalwitness.org/en/campaigns/land-deals/tainted-lands-corruption-large-scale-land-deals/>

Środa, 13 września 2017 r.

przejrzystych praktyk poprzez opracowanie kodeksów postępowania oraz specjalnych środków w zakresie przejrzystości w celu zapobiegania wszelkim oszustwom lub nadużyciom oraz badania ich;

78. podkreśla konieczność precyzyjnego regulowania działalności lobbingowej, opartej na zasadach jawności i przejrzystości, w celu zapewnienia wszystkim grupom interesów równego dostępu do decydentów, a także eliminacji zjawiska korupcji oraz zagrożeń związanych z naruszaniem praw człowieka; wzywa UE i państwa członkowskie do podejmowania działań mających na celu identyfikację i piętnowanie ukrytych, nieetycznych i niezgodnych z przepisami form działalności lobbingowej; wzywa UE do promowania przejrzystego procesu decyzyjnego i legislacyjnego w krajach członkowskich i w relacjach z krajami trzecimi;

79. w związku z ostatnimi doniesieniami na temat „pralni azerbejdżańskiej” zdecydowanie potępia próby nielegalnego wywierania wpływu na europejskich decydentów, podejmowane przez Azerbejdżan i inne autokratyczne reżimy w krajach trzecich; wzywa Parlament do przeprowadzenia obszernego dochodzenia w sprawie powyższych zarzutów i – w szerszym ujęciu – w sprawie wpływu wywieranego przez takie reżimy; wzywa Parlament do przyjęcia zdecydowanych środków, aby zapobiec występowaniu tego rodzaju korupcji, podważającej wiarygodność i legitymację działań Parlamentu, w tym w zakresie praw człowieka;

Duże imprezy sportowe oraz związek z naruszeniami praw człowieka i korupcją

80. pozostaje zaniepokojony poważnymi naruszeniami praw człowieka, w tym naruszaniem praw pracowniczych i korupcją na wysokim szczeblu w związku z dużymi międzynarodowymi imprezami sportowymi oraz powiązanymi projektami infrastrukturalnymi na wielką skalę; zachęca do współpracy między organami zarządzającymi sportem a międzynarodowymi agencjami antykorupcyjnymi oraz organizacjami pozarządowymi w celu ustanowienia przejrzystych i weryfikowalnych zobowiązań w dziedzinie praw człowieka przez organizatorów dużych imprez sportowych i podmioty ubiegające się o organizację takich wydarzeń; podkreśla, że kryteria te powinny należeć do kryteriów przyznania organizacji takich imprez;

81. jest zdania, że duże niepaństwowe międzynarodowe stowarzyszenia sportowe również powinny przyczynić się do zwalczania i ograniczania korupcji oraz zwiększyć wysiłki w tym celu, a ponadto powinny uznać, że spoczywa na nich odpowiedzialność za poszanowanie praw człowieka, dlatego państwowe agencje antykorupcyjne powinny otrzymać większe uprawnienia do badania przypadków korupcji i nakładania stosownych kar w odniesieniu do dużych niepaństwowych międzynarodowych stowarzyszeń sportowych;

82. uważa, że korupcja na wysokim szczeblu administracji sportowej, ustawianie meczów, zamówienia, układy dotyczące zatwierdzania, wybór lokalizacji, nielegalne zakłady bukmacherskie i doping oraz udział przestępczości zorganizowanej podważyły wiarygodność organów sportowych;

83. uważa, że uczciwość w sporcie może przyczynić się do globalnej agendy rozwoju i dobrych rządów na szczeblu międzynarodowym;

Raje podatkowe

84. wzywa do wdrożenia polityki „zero tolerancji” wobec rajów podatkowych i prania pieniędzy, do podniesienia międzynarodowych standardów przejrzystości oraz zachęca do zwiększenia współpracy międzynarodowej w celu określenia odpowiedzialności potajemnych firm przykrywek i funduszy powierniczych wykorzystywanych do uchylania się od opodatkowania, nadużyć, nielegalnego handlu, przepływów kapitału, prania pieniędzy i czerpania korzyści z korupcji;

85. zdecydowanie opowiada się za wdrożeniem standardów publicznej sprawozdawczości w podziale na kraje zarówno w Europie, jak i w krajach trzecich, zgodnie z którymi przedsiębiorstwa wielonarodowe powinny być zobowiązane do przedłożenia sprawozdań zawierających podstawowe informacje finansowe dla każdej jurysdykcji, w której prowadzą działalność, w celu zapobiegania korupcji i uchylania się od opodatkowania;

86. przypomina o odpowiedzialności UE w zwalczaniu uchylania się od opodatkowania przez korporacje transnarodowe i osoby prywatne, a także w walce z nielegalnymi przepływami finansowymi z krajów rozwijających się, które w znacznym stopniu ograniczają ich zdolność do wykorzystania wystarczających zasobów do wypełnienia zobowiązań w zakresie praw człowieka;

Środa, 13 września 2017 r.

87. z zadowoleniem przyjmuje opracowanie przez Europę inicjatyw na rzecz globalnej wymiany informacji o beneficjentach rzeczywistych w celu poprawy skuteczności wspólnych standardów sprawozdawczości, które mogą pomóc w demaskowaniu nieprawidłowości finansowych;

88. apeluje o globalną współpracę w celu odnalezienia skradzionego majątku i bezpiecznego zwrócenia go prawowitym właścicielom; przypomina, że UE ma obowiązek pomagania krajom trzecim w odzyskiwaniu nieuczciwie nabytego majątku ukrytego w systemach finansowych państw członkowskich UE i na rynku nieruchomości oraz ścigania sprawców, podmiotów ułatwiających tego rodzaju działania i pośredników; apeluje do UE o potraktowanie tej kwestii jako priorytetu o ogromnym znaczeniu dla krajów trzecich przechodzących przez procesy demokratyzacji, szczególnie poprzez rozwiązanie problemu barier prawnych oraz braku woli współpracy ze strony centrów finansowych; podkreśla w związku z tym znaczenie oddzielenia zajęcia mienia od wcześniejszego wyroku skazującego w państwie występującym z wnioskiem w celu zapewnienia wzajemnej pomocy prawnej i postępowania w zakresie ścigania, jeżeli istnieją wystarczające dowody istnienia nadużycia;

89. przypomina, że korupcja jest ściśle związana z taką działalnością jak pranie pieniędzy, uchylanie się od opodatkowania i nielegalny handel; podkreśla w związku z tym, że podstawą wszystkich strategii antykorupcyjnych powinna być przejrzystość;

90. podkreśla, że UE musi wspierać walkę z rajami podatkowymi, tajemnicą bankową i praniem brudnych pieniędzy, a także zniesienie nadmiernej tajemnicy zawodowej, publiczną sprawozdawczość korporacji wielonarodowych w rozbiciu na poszczególne kraje i publiczne rejestry rzeczywistych właścicieli spółek jako priorytet na wszelkich odpowiednich forach międzynarodowych; przypomina, że większość narzędzi służących zwalczaniu uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania jest odpowiednia do walki z korupcją i praniem pieniędzy;

Wolność mediów

91. podkreśla ogromne znaczenie niezależnych mediów – zarówno internetowych, jak i tradycyjnych – w walce z korupcją i przy ujawnianiu naruszeń praw człowieka; wzywa Komisję, by przeciwdziałała ewentualnym negatywnym skutkom przepisów o zniesławieniu obowiązujących w krajach trzecich i ponownie wzywa wszystkie państwa członkowskie, by rozważyły zniesienie kar za zniesławienie i stosowanie jedynie postępowania cywilnego jako środka ochrony reputacji; podkreśla, że bezpieczeństwo cyfrowe stanowi istotny element ochrony aktywistów; zdecydowanie zaleca zapewnienie przejrzystości struktury własnościowej i sponsorowania mediów na podstawie przepisów krajowych;

92. domaga się, aby w międzynarodowych stosunkach między UE a krajami trzecimi silniej podkreślać kwestię poszanowania wolności mediów z uwagi na jej istotne znaczenie; uważa, że dialog polityczny i współpraca prowadzone przez UE z krajami trzecimi z myślą o zagwarantowaniu reform medialnych powinny być jawne i przejrzyste oraz powinny podlegać kontroli; w tym kontekście wzywa UE do zadbania o to, by unijne projekty w krajach trzecich służyły między innymi poszanowaniu wolności mediów oraz zaangażowaniu organizacji społeczeństwa obywatelskiego; wzywa, aby UE publicznie potępiała wprowadzenie w życie przepisów ograniczających wolność mediów oraz działalność społeczeństwa obywatelskiego;

93. promuje wartości otwartego i bezpiecznego internetu w podnoszeniu świadomości obywateli, organizacji i rządów w zakresie praktyk korupcyjnych i wyraża zaniepokojenie tym, że celem podmiotów dążących do ograniczania wolności w internecie jest uniknięcie odpowiedzialności;

94. podkreśla, że udzielanie zamówień publicznych powinno być sprawiedliwe, rozliczalne, otwarte i przejrzyste, tak aby zapobiegać kradzieży lub niewłaściwemu wykorzystaniu pieniędzy podatników oraz je demaskować;

95. przypomina, że w ramach wszystkich platform dialogu z krajami trzecimi, w tym w ramach stosunków dwustronnych, UE powinna kłaść nacisk na to, jak ważne jest wdrażanie prawa dostępu do informacji publicznej; w szczególności podkreśla potrzebę ustanowienia standardów gwarantujących najpełniejszy i najszybszy dostęp do takiej informacji, ponieważ szybkość dostępu ma podstawowe znaczenie dla poszanowania praw człowieka i zwalczania korupcji; wzywa UE do promowania dostępu do informacji publicznej w państwach członkowskich i w krajach trzecich;

Środa, 13 września 2017 r.

o

o o

96. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm państw członkowskich oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.
